

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 24. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: LHO40347

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 22 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 22 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16/5-07 fra Olav Willadsen, Glostrup, vedrørende L 165, jf. L 165 – bilag 12.”

Svar:

Advokat Olav Willadsen rejser i sit brev af 16. maj 2007 til Folketingets Retsudvalg spørgsmål om forslaget om afskaffelse af muligheden for at afbryde forældelsen alene ved påmindelse til skyldner. Willadsen anfører, at afbrydelse ved sagsanlæg er til gene for fordringshaverne, bl.a. i tilfælde, hvor skyldner er flyttet til udlandet.

Willadsen anfører endvidere, at de nye regler vil føre til, at fordringshaver fremover vil skulle anlægge retssag i stedet for at indlede forhandlinger med skyldner.

Endelig anfører Willadsen, at forslaget indebærer, at forældelseslovgivningen bliver mere kompliceret med den virkning, at borgerne ikke vil kunne forstå reglerne uden at søge professionel rådgivning.

Indledningsvis bemærkes, at 1908-lovens 5-årsfrist i dag kun afbrydes ved skyldners erkendelse eller foretagelse af retslige skridt.

Som det fremgår af pkt. 3.3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget har et enigt forældelsesudvalg fundet, at adgangen efter Danske Lov 5-14-4 til at afbryde forældelsesfristen ved påmindelse bør ophæves. Hensynet bag forældelsesreglerne er navnlig at bidrage til, at fordringer afvikles eller bringes på det rene inden rimelig tid, og at undgå procesførelse om meget gamle fordringer. Forældelsesudvalget anfører bl.a., at disse hensyn i de fleste tilfælde ikke på tilfredsstillende måde tilgodeses ved en ordning, hvor fordringshaveren har mulighed for til enhver tid at forny forældelsesfristen ved blot at tilkendegive over for skyldneren, at han eller hun mener at have et krav mod den pågældende. Det skyldes bl.a., at påmindelse alene ikke er egnet til at fremme en afklaring af omtvistede fordringers eksistens. Endvidere kan skyldneren efter omstændighederne uanset påmindelser med tiden få en forventning om, at kravet ikke vil blive fastholdt.

Justitsministeriet er enig i udvalgets synspunkter og finder på den baggrund, at afbrydelse af forældelse som foreslået skal ske ved skyldnerens erkendelse eller ved foretagelse af retslige skridt.

Efter lovforslagets § 15 afbrydes forældelsen ved skyldnerens erkendelse med den virkning, at der løber en ny forældelsesfrist. Hvis skyldner ikke har grund til at bestride fordringen, vil fordringshaver således almindeligvis ikke skulle foretage retslige skridt.

Endvidere indeholder lovforslagets § 21, stk. 5, en regel, hvorefter forældelsen afbrydes foreløbigt, hvis der mellem skyldneren og fordringshaveren indledes forhandlinger om fordringen, inden forældelsesfristen er udløbet. I disse tilfælde vil der løbe en tillægsfrist fra det tidspunkt, hvor forhandlingerne afsluttes, således at forældelse tidligt indtræder et år herefter. Fordringshaver vil dermed uden frygt for, at fordringen forældes, kunne indlede forhandlinger med skyldner om fordringen.

Hvis den pågældende person derimod ikke kan erkende skyldforholdet, herunder efter et forhandlingsforløb, vil fordringshaver skulle foretage retslige skridt for at afbryde forældelsen. Dette er imidlertid i begge parter interesse, da det herved kan blive afklaret, om det påståede skyldforhold eksisterer.

For så vidt angår tilfælde, hvor skyldneren flytter til udlandet, kan sager om kontraktforhold som udgangspunkt anlægges ved retten på det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes, jf. retsplejelovens § 242, stk. 1, og § 247, stk. 1, jf. domskonventionens artikel 5, stk. 1. Anvendelsen af denne mulighed er ikke betinget af, at den sagsøgte opholder sig i den pågældende retskreds.

For så vidt angår borgernes mulighed for at gøre sig bekendt med forældelseslovgivningen er Justitsministeriet enig med Forældelsesudvalget i, at det vil være hensigtsmæssigt med en mere detaljeret regulering af forældelsen af fordringer, således at lovreglerne i højere grad end i dag giver klarhed over retsstillingen. Forslaget til ny forældelseslov er således mere omfattende og detaljeret end de gældende forældelsesregler med henblik på at afklare en lang række af de tvivlsspørgsmål, som de gældende regler har givet anledning til, og som i dag kun kan besvares på grundlag af retspraksis.